

קבית

שבועון קבוצת יבנה

י"ג בסיון תש"ף - (5.6.20)

שבת פר' בהעלותך

צאת השבת – 20:28

כניסת החג והשבת – 19:22

1408

שבת פרשת בהעלותך

ליל שבת

19:22 הדלקת נרות

רבע שעה
לאחר הדלי"ג
מנחה ולאחריה תפילת ערבית - במניינים השכונתיים

שבת

07:00 דף יומי בבית המדרש

תפילת שחרית - במניינים השכונתיים

תפילת מנחה - במניינים השכונתיים

20:28 צאת השבת

21:30 אספת חברים. על סדר היום:

(1) שאילתות

(2) עדכון על התחלת הבנייה

(3) פתיחת החינוך – המשך דיון

(4) תמחיר 2019

מלך סוב לחתן בר המצוה **אופק אריכא**, להוריו **אור ואיילת**, לסבא **שלום** וסבתא **ברוריה**
ולכל בני המשפחה.

מלך סוב לסימה ששון לרגל נישואיה עם **שלום בלפר**.

מלך סוב לאלדד וחגית שמעון לבת המצווה של הנכדה **שבות**, בתם של **עמית ורבקה**.

מלך סוב לשירה (עובדת בחינוך ב - א"ב) ונדב כהן להולדת הבת.

מניין מנחה גדולה חוזר

החל מהשבוע הקרוב, בימים א-ה
נחזור להתפלל מנחה בשעה 13:20
בחדר אח"מ. - **רן ליבר**, ועדת הדת

זמני תפילות

מנחה – לימוד – ערבית, בבית הכנסת בשעה 19:40
בשכונה הצפונית: מנחה – 18:30 ערבית 20:30
בשכונה הדרומית - ערבית בשעה 20:15

שיימינג וצרעת / אסף בית אריה

בכל יום אנחנו נחשפים למקרים מזעזעים של התופעה הזו, בעיקר כלפי ילדים על ידי חבריהם, ברוב המקרים על לא עוול בכפם אלא רק בשל חריגות כלשהי במראה או בהתנהגות. השלכות התופעה הזו בימינו קשות ומסוכנות.

לאור זאת ניתן אולי להבין את חומרת התגובה לדיבור אודות האישה הכושית. אם נביט בעונש שקיבלה מרים נראה שהוא סוג של מידה כנגד מידה. התגובה לביוש ולבידוד של האישה הכושית בשל המראה שלה, היא הצבתה של מרים בדיוק באותו מצב - מראה חריג (צרעת) ובידוד והוצאה מחוץ למחנה.

ניתן לפרש את סוף הסיפור גם כתיקון לעוול – **"וַתִּסְגֹּר מְרִים מַחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַע יָמִים וְהָעַם לֹא נָסַע עַד הָאָסֶף מְרִים"**. מדוע חשוב לציין שהעם לא נסע? (לפי חלק מהמפרשים העם סירב לנסוע) עד היאסף מרים. מה זה בא ללמדנו? אולי זה מראה שהחומרה של חטא השיימינג הופנמה. מרים נמצאת עכשיו בעמדה של הקורבן לשיימינג. היא מבודדת, מצורעת, מחוץ לקבוצה, סביר שמדברים עליה מאחורי גבה. אבל העם לא משלים עם המצב, אלא ממתין עד שהיא תצא מהמצב הזה ותצטרף בחזרה לקבוצה. בתקווה שכולנו נפנים באמת את החומרה של החטא ההוא ואת העוול הנורא שנגרם לקורבנותיו, ונפעל ככל יכולתנו למנוע אותו.

פרשת בהעלותך מסתיימת בסיפור מוכר ומוזר: **"וַתְּדַבֵּר מְרִים וְאֶהְרֹן בְּמִשְׁחָה עַל אֲדוּת הָאִשָּׁה הַכּוֹשִׁית אֲשֶׁר לָקַח פִּי אִשָּׁה כְּשִׁית לָקַח"**.

ריבוי הפרשנויות שנכתבו על הפסוק הזה, והסתירות ביניהן, מעידות על הקושי הקיים כאן, הן בהבנת פשט הפסוקים, והן בשאלות הערכיות שעולות מהסיפור הזה.

בקריאה ראשונה נדמה שיש כאן תגובה לא פרופורציונלית של הקב"ה כלפי מרים. היא בסה"כ דיברה עם אחיה על אשתו (החדשה? היפה? המכוערת?) של אחיהם. אפילו לא כתוב שנאמר משהו רע. לכאורה, שיחה שגרתית, כמעט טבעית, שמתרחשת כל הזמן, בכל מקום. והתגובה דרמטית - **"וַיֹּאמֶר ה' פְּתֹאם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן וְאֶל מְרִים צְאוּ שְׁלֹשְׁתֵּיכֶם ... וַיֵּרֶד ה' בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פְּתַח הָאֹהֶל ... וַיַּחַר אֵף ה' בָּם וַיִּלַּךְ ... וְהָעַן סֵר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מְרִים מְצֹרַעַת כְּשִׁלְג"**.

אם כן, מה רוצה התורה ללמדנו? מה החטא הנורא שקרה כאן שמצדיק תגובה כה חריפה?

בימינו ניתן לתאר את מה שעשתה מרים (ואהרון) כ"שיימינג", כלומר – הוצאתו של אדם מחוץ לחבורה, בידודו, השפלתו, דיבור מאחורי גבו וכד'. לא בגלל שהוא עשה רע למישהו, אלא בשל פגם כלשהו במראהו. אמנם כתוב "וַתְּדַבֵּר מְרִים בַּמִּשְׁחָה עַל אֲדוּת הַכּוֹשִׁית" לכן לא על האישה עצמה, אבל נושא הדיבור היה "האישה הכושית".

דעת מיעוט? / יעל גדסי

המתפללים. עד כאן לגבי הרגשתי במניין שלנו.

מהעיון ב"מבית" עולה שכל שכונה ושכונה היה לה לא רק אופי משלה אלא גם אמצעים שונים להתנהלותה. היו כאלה שקראו את הפרשה מתוך הסידור וכאלה שהתהדרו בספר תורה עצמו ואביזרים נוספים ש"רכשו" לעצמם. סה"כ ראיתי בתפילות האלה יותר הפנינג.

לגבי הטענה של הרב אילעאי שבלייל שבועות ראה חברים שלא תמיד באים לבית הכנסת. אני יודעת על חברים/ות שהם מבאי ביה"כ שמסיבות שונות לא הגיעו לתפילות השכונתיות.

נראה לי שאם היינו נאלצים להמשיך בדרך זו, חלקנו גם היה פורש מהתפילה.

לטענה שלמניין בימי החול של ילדי החטיבה באו הילדים בשמחה, לדעתי זאת הייתה הדרך שלהם להיפגש ביניהם, דבר החשוב בפני עצמו ובעיקר בגיל ההתבגרות. השאלה שלי האם גם במניינים השכונתיים הם השתתפו. אצלנו, את רובם לא ראיתי. כנראה לישון או להישאר בבית היה יותר נוח.

בתחילת המצב קיבלנו הוראה שאם אין תפילות בביה"כ לפחות כולנו נתפלל באותן שעות, דבר שנשתכח במשך הזמן. דבר נוסף שבעיני הוא חשוב הוא השמירה על אחדות הקהילה ולא פיצולה לשכונות. הרי כולנו

כשקראתי את "מבית" האחרון חשבתי להגיב. די נדהמתי מחוויותיהם של החברים ובהמשך, מדבריו של הרב אילעאי בלייל החג על שביעות הרצון מהתפילות השכונתיות. אולי אני במיעוט, כנראה מאסכולה של התנא אבא בנימין, האומר: **"אין תפילה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת"**.

אודה ולא אבוש שאני ראיתי במניינים אלו את הרע במיעוט. לא מצאתי בהם יופי אלא היפוכו של דבר. המתפללים היו פזורים על שטח גדול, לפחות במניין בשכונה החדשה שאליו הצטרפנו, כשהתירו להתפלל בחוץ ולא בהתחלה. בכדי לשמור על הכללים, לא תמיד שמענו את התפילה והרבה דברים הסיחו את דעתי מהתפילה עצמה. הכביש שעבר בינינו שימש מעבר לילדים לנסיעה על בימבות וקורקינטים ולמשחקים שונים בזמן התפילה. הכניסות והיציאות מפתחי הבתים לאורך התפילה וכ"ו. אודה שלא מפריעה לי תפילה בלי מחיצות. אני מתפללת בימים כתיקונם בלייל שבת בבית סביון וגם שם יושבים בלי מחיצה. ברם, פה היו פעמים של הצטופפות נשים וגברים לשם שיחה. בלילות שבת וחג קשה היה לקרוא מהסידור, גם מזג האוויר לא תמיד האיר לנו פנים. על הקור אפשר היה להתגבר על ידי לבוש חם אבל בשעות הבוקר, עם השמש הזורחת, בהחלט היה קשה. אי אפשר היה לסדר מחסה מפניה בשל הפיזור של

חבורה אחת על כל המשתמע מכך. אני בהחלט מתגעגעת לשיבה לבית הכנסת. ד.א. מאד התפלאתי שאחרי שבמדינה אישרו תפילות בבתי הכנסת, אמנם עם ההגבלות, אצלנו המשיכו להתפלל במניינים השכונתיים כאילו שאין הנחיות במדינה. יש לנו במרחב שלנו לפחות ארבעה מקומות

יש בהם ספרי תורה מחוץ לבית הכנסת. בבית המדרש, בבית עקד, בבית הספר העל יסודי ישנם שלושה אולמות תפילה, כך שהייתה לנו אפשרות לחלק את החברים לתפילות עם קריאות מתוך ספר תורה. מקווה שבשבתות הבאות נזכה לכך.
בברכת חברים לתו"ע

תיקון ליל שבועות – תודות

בצל הקורונה, זכינו גם השנה לקיים לימוד עד השעות הקטנות של ליל שבועות. השיעורים, שהוקדשו לתקופה מיוחדת זו, היו מרתקים ומעוררי מחשבה. תודה למעבירי השיעורים: **הרב אילעאי, חמוטל דברת-איתן, הרב אייל זנה, יוחנן מאלי, אביטל עופרן, נחמיה רפל וקובי שטיין.**

תודה גם למסיימי המסכתות: **איתי בית אריה ויאיר לסלוי.**
תודה אחרונה **ליסכה כוכבא ולחמוטל** שנרתמות בכל שנה מחדש ל"הפקת" ערב הלימוד.
שנמשיך להגדיל תורה ולהאדירה!
רן ליבר, ועדת הדת

טוב ליהודות

אנו מבקשים ליהודות לבית קבוצת יבנה על התמיכה והדאגה לכל פרט
עת ישבנו שבעה על מותה של רעייתי ואימנו

בת-שבע (שלי) ז"ל

בעלה – סבא נתנאל סולומון והילדים בני, **בנצי ושושי (זלקינד)**

בשורות טובות ושפע שמחות

לקראת האספה על "פתיחת החינוך" / נח חיות

המזכירות הציגה בתוכניתה פרק שכותרתו: "העברת הסמכות והאחריות אל החבר". הפרק כלל שורה של נושאים שלא בכולם אנו תמימי דעים: חינוך, הפרטת מזון, התפרנסות ועוד. בכל זאת, בהכללת הפרק בתוכנית המזכירות ובכותרת התכוונו לבטא שכמזכירות אנו רואים חובה לקדם תהליכים בנושא זה ותחת כותרת זו. חשוב לי לציין שקיפאון עוצר אמנם את העברת האחריות אל החברים אך אינו עוצר לצערנו את העברת הזכויות לחברים, שלעיתים (אמנם בשוליים) לוקחים את הזכויות בעצמם ולעצמם.

לקראת הדיון שצריך להיעשות ברמה העקרונית הכינו ועדת חינוך והמזכירות נוהל שמבהיר את ההתחייבויות ההדדיות של הקיבוץ וההורים אם ייפתח החינוך. המטרה הייתה לתאר לחברים כיצד זה ייראה: להגביל את פתיחת החינוך בגיל, בסוג בית הספר ובעיקר בתקציב שיעמוד לרשות כל תלמיד ומשפחה. כל זאת, במטרה לשמור מפני ניפוח תקציב החינוך, ליצור הגינות ושוויון בין מסלולי התלמידים ולא לאפשר לחברים שיבחרו במסלולים זולים לזכות בתקציבים או לבחור במסלולים יקרים מאוד ולהעמיס על כך הוצאות נוספות. אחד הדוברים באספה חזר על דעתו שפתיחת החינוך היא הפרטה ושלא נלקחו

במוצאי שבת הקרוב נשוב ונדון בהצעה לפתוח את החינוך – כלומר, לאפשר למשפחות ביבנה לבחור בית ספר עבור ילדיהם. הנושא עלה לדיון ציבורי בעקבות חתימתם של מעל 30 חברים, צעירים ברובם. המזכירות בחרה שלא לנקוט עמדה בנושא זה בגלל חילוקי דעות בין חבריה ואני מבקש להביע את דעתי בעד המהלך כחבר ואולי גם כמזכיר.

הסיטואציה בה הורים בחברה הדתית-לאומית אינם יכולים לבחור בית ספר עבור ילדיהם במאה ה-21 נראית לי לא מתאימה ולא נכונה. הנושא נמצא בראש סדר החשיבות עבור הורים רבים וטוב שכך. נכון שלא תמיד בית הספר ייחשב כמרכיב המשפיע ביותר על חינוך הילד אבל דווקא בקיבוץ בו חברת הילדים דומיננטית מאוד יציאה מחברה זו לחברה מגוונת ואחרת יכולה להוות מרכיב משמעותי בהתבגרותם של הנער או הנערה.

אחד הדוברים באספה ציין שמי שבחר בקיבוץ צריך היה לדעת את המגבלות שהוא נוטל על עצמו בבחירתו. אין להכחיש שמסגרת הקיבוץ מטילה מגבלות אבל טעות בעיניי לקדש אותן. נהפוך הוא, נכון לנו לפתח את הקיבוץ באופן שיקנה לכלל החברים יותר עצמאות ויותר אחריות בכל התחומים, אך מבלי לפגוע בערבות ההדדית.

בחשבון היבטים כספיים בעוד שהנוהל מראה בפירוש שלא כך הדבר ובמועצה הוצגו לכך נתונים כספיים מפורטים.

מה יקרה לבית הספר שלנו? כידוע לרוב הקוראים, רוב חיי המקצועיים השקעתי בבית הספר אך גם כמנהל בית הספר אמרתי למוסדות ביבנה שאני מעוניין רק בתלמידים שבחרו בבית הספר ושאני משוכנע בכוחו להילחם על התלמידים הנכונים. בית הספר שלנו ברמה טובה והאלטרנטיבות, בייחוד אצל הבנים, מועטות ואינן מתאימות ברובן. אף על פי כן אסור לנו להפנות גב למשפחות שזקוקות מאוד לפתיחות הזו ועוד יותר אסור לנו לשדר לחברים שהקיבוץ חונק אותם. פתחנו את עבודת החוץ מסיבות דומות (וכמובן שעשינו נכון), אפשרנו את

ההלנה ועתה מדובר בשלב נוסף שאמנם מפחיד חלק מהחברים אך הוא מחוייב המציאות דווקא מהפן של הערבות ההדדית. ברוב החברים הנושא לכאורה אינו נוגע. אין להם ילדים בכיתות הרלוונטיות. אך השאלה האם אנו בונים קיבוץ שמאפשר לפרטים שבו לצמוח מתוך בחירה ואחריות היא שאלה קריטית עבור כולנו. גם חברים מבוגרים שהשקיעו את חייהם במקום צריכים לבחון ולחשוב כיצד הם משמרים את הקיבוץ, לאו דווקא כפי שהיה אלא כקיבוץ מתפתח ונושם. שאלה כמו קליטת משפחות חדשות והתבססותן של משפחות צעירות שכבר חיות בינינו תושפע מאוד משאלת הסמכות והאחריות בכלל ומפתיחת החינוך בפרט. **בואו לאספה, לכו להצביע!**

ברכות ליאיר אניקסטר

ברכות ליאיר, בנם של **יהושע וצילה**, על זכייתו במענק המחקר היוקרתי של תוכנית רפואה

מותאמת אישית של הקרן הלאומית למדע בנושא: **טיפול כלייתי מותאם אישית.**

הרעיון הוא לנצל טכנולוגיות חדישות ממספר תחומים, כדי למצוא טיפול ייחודי (מותאם) לחולים.

ביחד עם יאיר, המנהל את היחידה למחלות מטבוליות בבית החולים שיבא-תל השומר, משתתפים

במחקר **פרופ' בנימין דקל** - מנהל מכון תאי הגזע בבית החולים שיבא, **וד"ר תומר קליסקי**,

ביו-פיזיקאי מאוניברסיטת בר-אילן.

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

פקראת כנייה

בימים אלה מתחיל פרויקט הבנייה בקומותיים. צוותי הבנייה והמזכירות הזמינו את הדיירים לשיבת הכנה והסברה. לצד חגיגות במעמד הפתיחה היה גם מתח מובן שאופייני לכל פרויקט בנייה, לדרישות מהדיירים ולשינויים בלתי צפויים שהוצגו ברגע האחרון. נתנו תשובות לשאלות הרבות ונשמרו שאלות והערות שתיבדקנה היטב בימים הקרובים. הפרויקט יצריך סבלנות, התחשבות ומאמץ הן מהדיירים והן משאר הקיבוץ. זה יתבטא כמו כל פרויקט בנייה ברעש, אבק, הרס הנוי ובפגיעה אנושה (אך זמנית) במאגר דירות האירוח שלנו. בכל זאת, אנו מקווים בעז"ה להיות בעוד שנה כעת חייה עם 64 ממ"דים חדשים ועם דירות משופצות. עלינו לזכור ולהפנים שהפרויקט הוא לרווחת הקיבוץ וכלל החברים בו, גם אלה שלא יגורו בדירות.

סצולות שפת

הניסיון לחדש את סעודת שבת בחדר האוכל לא צלח. מספר הנרשמים היה זעום. אנו נשוב ונחדש את הסעודה בחדר האוכל בעוד כמה שבועות בתקווה שניתן יהיה להזמין גם אורחים ושחברים שנמנעים עדיין מסעודה מחוץ לבית ירגישו בטוחים יותר.

אספת חברי

במוצאי שבת הקרוב נחזור ונתכנס לאספת חברים. על סדר היום שלושה נושאים: עדכון על התחלת הבנייה בפרויקט הקומותיים, המשך דיון בפתיחת החינוך והצגת תמחיר לשנת 2019.

בשבוע שעבר נבחרה ועדת מינויים בהרכב המוצע, תוך דרישה להוספת חבר צעיר להרכב הוועדה. זו הזדמנות להודות לחברי הוועדה היוצאת על שנתיים וחצי של עבודה חשובה ומאומצת. ההצעה להרחבת שטח הנטיעה של אבוקדו (בשנת 2021) התקבלה גם היא. רוב הדיון באספה התמקד בנושא "פתיחת החינוך", דיון שיימשך באספה הקרובה. אישור הפתיחה יצריך שני שליש מקולות המצביעים ועל דרך ההצבעה יוחלט באספה.

מוצצה

חברי המועצה יתכנסו ביום שלישי הקרוב לשיבה נוספת. בסעיף הראשון נשוב ונדון בהצעה לתוספת בתקנון דיור, המנחה את חברי ועדת חברים לתת קדימות למשפחות צעירות בבחירת מיקום הדירה בשיכוני הקומותיים שעתידים להתפנות. התוספת התקבלה עקרונית על דעת חברי המועצה אך נדרש היה ניסוח מחודש, בהיר יותר. בסעיף השני יציגו משאבי אנוש הצעה לתקנון ימי מחלה כחלק מתקנון עבודה. החומר יתפרסם על לוח המודעות ביום ראשון.

חוזרים לשגרה: קצרים – משולחנה של מרכזת השירותים

- ❖ **שלמה אניקסטר** נענה לבקשתי וייכנס לתפקיד סדרן תורנויות במקום **רינה ימיני**. תודה גדולה לרינה על עבודתה המעולה, ובהצלחה לשלמה!
- ❖ **בפינת הדרושים הפעם** – מחפשת מחליף **לעובד הקשר כאחראי מקלטים**. עובד ממלא את תפקידו במסירות כבר שנים רבות והגיע העת להעביר את המקל. אשמח לפניות.
- ❖ **לכל השואלים, בריכת השחייה** מתוכננת להיפתח ביום ראשון, כ"ב בסיון (14.6). בימים אלו עובד שם קבלן ונקווה שישלים את מלאכת התיקונים. פרטים והנחיות מפורטות על פתיחת הבריכה יפורסמו בשבוע הבא.
- ❖ **בדיקות תקן למערכות הגז**: בימים אלו מתקיימות בדיקות תקינות גז בבתי החברים. בדיקה זו הינה שגרתית ונערכת אחת ל-5 שנים. במידה ויהיה צורך בבדיקה בביתכם, **ניר שריד** ייצור עמכם קשר לתיאום הגעת הטכנאי.
- ❖ **מתחם מוזיקלי**: הושלמה הכנת התשתית לגן המשחקים המוזיקלי שיוקם סמוך לפעוטונים שקד ורימון. בשבועיים הקרובים יותקנו שם דשא סינטטי, מתקנים והצללה.

קצת צדכאני קורונה:

- ✓ **בענף הבגד** חלו מספר שינויים בעת האחרונה:
 - **בני החייט** הפחית ממשרתו ויעבוד אצלנו בימים חמישי ושישי בלבד.
 - **ציציות וגופיות** ציצית עברו מענף הבגד לחנות.
- ✓ **ארוחת ערב בענף המזון**: כל עוד אסור להשתמש בכפות מרכזיות וחייבים להגיש את האוכל ע"י העובדים אין באפשרותנו לחזור לחלוקת ארוחת הערב כפי שהייתה. להזכירכם - בארוחת הצהריים בכל יום מוגשת פחמימה פרווה ומרק פרווה שניתן לקחת עבור ארוחת הערב. ברגע שהגבלות הקורונה יוסרו – נחזור לחלק ארוחת ערב כפי שנהגנו.
- ✓ **מסכות**: בד או חד פעמיות – מי שזקוק מוזמן לפנות אליי ואשים לו בתא הדואר. בברכת שגרה בריאה ורגועה – **סיון לנג**

ונשמרתם לנפשותיכם מאוד מאוד!

משמעית שיש לחסום את הכניסה לחצר הפנימית ע"י מחסום.

כל משאית שתגיע למקום תתקשר למטבח, לחנות או לסניף הדואר והמחסום יפתח עבורה.

הכניסה לכלי רכב זו גלגליים וקלנועיות תהיה אך ורק דרך החניון התת קרקעי ומכיוון אולם האירועים, במקביל לחדר האוכל הצפוני.

זו התוכנית שכבר אושרה ע"י המוסדות, אולם בשלב ראשון אנו מבקשים את ציבור החברים – הממונעים והולכי הרגל – להימנע לחלוטין מכניסה לחצר הפנימית, ואולי נצליח ע"י כך לדחות את החסימה הטכנית המוחלטת כפי שמתוכנן.

נא שתפו פעולה לבטיחותכם ונוחיותכם.

נשמח לשמוע הצעות, הערות והארות שיסייעו לנו בפתרון בעיית הבטיחות במקום. **עדנה תדהר וסיון לנג**

לכל חברינו היקרים ובעיקר לכל אלה הרוכבים על כלי הרכב השונים והמגוונים: משאיות, מכוניות, טוסטוסים, אופניים, חשמליים, אופניים, טרקטורים, קלאבקארים, קלנועיות וכיוצא בכל אלה.

לאחרונה הוחמר המצב בחצר הכניסה למחסני המטבח, המיני והחנות.

משאיות גדולות המספקות מצרכים למטבח ולחנות אינן יכולות להיכנס לחצר החסומה בדרך כלל על ידי כלי רכב מסוגים שונים. וביניהם מסתובבים הולכי רגל.

אותן אלה שבכל זאת מצליחות לחדור פנימה כדי לפרוק סחורתן נמצאות בצפיפות רבה ובעקבותיה סכנת נפשות של ממש.

בעייה זו הועלתה על ידי ממונה הבטיחות בקיבוצנו – **מר אשר אביזמר**. הוא בדק את הנושא לעומקו והגיע למסקנה חד

פרויקט הפנייה יואל דרור

ביום ראשון תחל העבודה בפועל.

בשלב ראשון יבוצע קרצוף של הכביש ההיקפי הישן.

בחלק מהזמן תהיה הפרעה לתנועה.

נא סבלנותכם, ותודה על שיתוף הפעולה

ניר גלס

גרעין צבר / נעמה טסלר

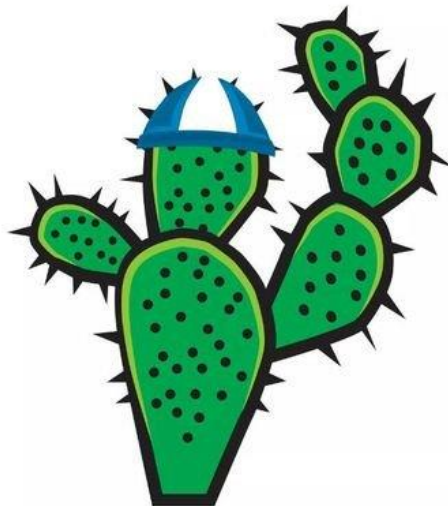
לשלב הזה, אנו מחפשים עוד משפחות שיהיו נכונות להירתם ולהיות משפחות מארחות. משפחה מארחת, כפי שהספקנו להבין בשש השנים האחרונות, פותחת את ביתה לצעיר שצריך בית חם, תומכת בו במהלך שירותו ומלווה את המסע שבו בחר ללכת. המשפחה משתדלת להגיע לכל הטקסים, מארחת לארוחת שבת ומהווה מקום חם ותומך לצעיר לאורך כל התקופה. כאשר נוצרים קשרים טובים, הקשר ממשיך לעוד שנים רבות.

משפחות שמוכנות להיות מארחות/מאמצות לחייל בודד, מוזמנות להירשם אצלי. משפחה שמתלבטת מוזמנת להתייעץ איתי. אלה ואלה יבואו על הברכה.

בקיץ הקרוב, במהלך חודש אוגוסט, יגיע אלינו גרעין צבר - מחזור רביעי. תקופת הקורונה עיכבה את גיבוש הקבוצה ועדיין לא התקבל אישור סופי של כל החניכים, אך מסתמן שיגיעו אלינו בין 24-27 צעירים שמעוניינים "לעשות עלייה" ולהתגייס לשירות משמעותי בצה"ל. הבנים מהווים כשליש מהקבוצה והבנות כשני שלישי.

לקראת הגעתם אנו מתכננים להכין את הבניין, לצבוע את כולו ולשפץ את השרותים בקומה העליונה. לפני שלוש שנים שיפצנו את השרותים בקומה התחתונה ואת המטבח, בעזרתם המבורכת של **חנה שריד** ו**צבי אפרתי**.

אולי הדבר החשוב ביותר לקליטה מוצלחת של הגרעין הן המשפחות המארחות. נכון

100 שנים להולדת אמא ואבא ז"ל / יהודה רגב (פרידברג)

דברים שנאמרו לזכרם של יצחק ואסתר פרידברג ז"ל, באזכרה השנתית בבית הקברות

אמא ואבא יקרים,

נולדתם בהפרש של קצת יותר מחצי שנה ביניכם ולכן חשבתי לנכון לציין את האירוע כבר ביום הזיכרון השנתי שלכם השנה, שיחול בימים הקרובים, במקום בו הגעתם אל מנוחתכם לצד בתכם/אחותנו היקרה, כאן בבית העלמין של קבוצת יבנה השוכן במקום מופלא ומשקיף לעבר מרחבי השדות המוריקים, ובקיבוץ בו פָּגַיתם את ביתכם לאחר מסע ארוך הן פיזי והן נפשי, בהיותכם אנשים צעירים שהספיקו לברוח מהתופת כשחלק ממשפחתכם נשארה שם.

לא היכרתם כמובן אחד את השני בילדותכם, שם בגרמניה, אבל הגורל חיבר אתכם, כאן ביבנה.

התחתנתם כשהתותחים של מלחמת השחרור עדיין רעמו, הקמתם את משפחתנו והצטרפתם לחברה הקיבוצית שייצגה כבר אז את האידיאולוגיה והחלוציות האמיתית. לא היה לכם ספק בצדקת הדרך וְהַיְיָתָם דוגמא ומופת לנו ובוודאי לסובבים אתכם. הייתם חדורי מוטיבציה והצלחתם להעביר את זה גם לדורות הבאים, הן למי שהמשיך בדרך הקיבוצית והן למי שבחר בדרך שונה במקצת, כאשר זה בא לידי ביטוי בחינוך ותפישת החיים שלנו, הילדים שלכם, ובוודאי גם לדורות הבאים, הנכדים והננינים.

אנחנו שייכים לדור שלא שאל ולכן לא קיבלנו תשובות. לא יזמתם לספר על מה שעברתם – למה? אני לא יודע. יש הרבה "אולי" שאני יכול לחשוב עליהם. אין תשובות ברורות. אולי העדפתם לשכוח ולהתחיל כאן בארץ שלנו חיים חדשים נטולי זיכרונות העבר. אולי?

רצינו מאד להיות אתכם בטיול שורשים, זה לא יצא לפועל כי ... אני זוכר, לדוגמא, פעם אחת שחזרנו מטיול מצפון איטליה ועצרנו במוסד לתקן תקר בגלגל. בעודי ממתין לתיקון, ראיתי תמונה של צלב קרס על הקיר, כשבעל המוסד היה פחות או יותר בגילך, אמא.

לאחר חזרתי ארצה, שאלתי אותך שאלה רטורית, האם הסיבה שאינך מעוניינת שנצא איתך לטיול שורשים זה אולי בגלל שאת לא רוצה לראות את אלו שאולי שייכים לדור של רוצחי ההורים והאח שלך, ואת כמובן שלא ענית לי, הבנתי.

100 שנים זו תקופה ארוכה. כיום, כשלו יוש נכדים ואנחנו גם מתבגרים, זו הזדמנות להוקיר אתכם, והשאלה בעצם על מה? או ליתר דיוק, על מה לא?

אחת התכונות המיוחדות שבלטה אצלכם כהורים והמשיכה אצלנו ונראה לי שהיא

בגנים המשפחתיים, זו ההסתפקות במועט, ויותר מזה, צניעות לכת.

אתם הגעתם לארץ בתקופה מאד שונה בהיבט של עולם הצריכה, בהיבט השלילי שלו כמו שכולנו מכירים היום. נכנסתם ישר לתקופת הצנע וחיייתם עם מה שהיה (ולא היה הרבה ...). הסתפקתם במועט (כי לא היה הרבה), אבל השכלתם להשריש את התכונה הזו גם כשהיה יותר וגם הרבה יותר ... בעולם ראוותני כמו היום זה קצת חריג, אבל מי שמאמין בזה גם היום, אני בטוח שהוא מצליח וזה למשל, בין היתר, הודות לחינוך המיוחד שלכם.

אנחנו, כצברים המורדים באופי ה"יקי" שלכם, בשפה הגרמנית שהיתה השפה המדוברת שלכם, לפעמים התרגזנו ומרדנו, אבל במרחק השנים ראינו בהרבה נושאים כמה עומק היה בהתנהגות הזו ובערכים שהבאתם מהבית. אלה נראו לנו שייכים לסטיגמה, אבל במהות נשארו אצלנו ואצל הממשיכים שלנו, כמו אחריות, משמעת, מחויבות למשימה, ראייה קהילתית, מעשי חסד ועוד ועוד.

יש הרבה ערכים ומידות שעוברים במשפחה ולא צריך להתעכב או לתת את הדעת במיוחד אליהם, וזה בגלל שהם

עוברים עם הדוגמא האישית של ההורים – את זה למדתי מכם ובגדול, זה עובד!

אני באופן אישי מרגיש קצת חסר בחוסר המידע שלא הועבר אלינו (ולא חלילה ברמה השיפוטית), על ילדותכם, על משפחתכם, על יותר פרטים בהגעה שלכם לחוף מבטחים, כאן בארץ בכלל וביבנה בפרט.

המידע עליכם ההורים, הוא רכיב חשוב להווה ובוודאי לעתיד. דומה הדבר לאמירתו של יגאל אלון בספרו 'מסך של חול': "עם שאינו יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל".

עדיין לא מאוחר להשיג את המידע על אף שאינכם כבר איתנו. זה חשוב לנו, ובעיקר לילדינו ולילדיהם – כאמור: "דע מניין באת".

כשהייתי נער צעיר, קינאתי בכם בכך שהייתה לכם הזדמנות לפרוץ דרך חדשה ועשיתם זאת, למרות שגם לנו נשארו הרבה אתגרים, כאן בארץ הזו.

אני רוצה לסיים ולומר לכם תודה על שזכינו להיות ילדיכם ואנחנו כולנו מנסים להמשיך את הדרך ולהשפיע היכן שניתן עם הבסיס האיתן שזכינו לקבל מכם, ומקווים שגם נמשיך להעביר אותו לילדינו ונכדינו ולהמשיך הדורות.

צונת השקיית הדשא'ת נפתחה

עונת ההשקיה נפתחה. על מנת למנוע נזק לרכוש ולאפשר את ההשקיה כראוי, יש לפנות את הדשאים מחפצים עד חצות הלילה, מועד התחלת ההשקיה. נבקש ליידע אותנו מראש על כל שימוש או אירוע שמתקיים על הדשא. כיסוח הדשאים ייעשה בתחילת כל שבוע.

אנא הקפידו לפנותם ערב קודם (כלומר מוצי"ש/ ראשון).

בברכה, צוות הנוי

הודיעה
מדבר פאז

שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון 16: 45-14: 30 יום שני 15: 30-14: 00
יום שלישי 13: 00-09: 30 יום חמישי 09: 00-08: 00 ו- 14: 30 עד 15: 30

ימי שישי במרפאה : יום שישי י"ג בסיון 05.06 - המרפאה סגורה. במקרי חירום רפואיים בלבד ניתן לפנות לאחות כוננת. יום שישי כ' בסיון 12.06 – ליזט.
✓ההגעה למרפאה, עם מסיכה, עדיין, בתיאום מראש הן לבדיקות דם והן לאחות/רופא.

שהאחה באצונט

בשבת פרשת שלח, כ' בסיון (12.6) יתקיים בר המצווה של עדן גלס.
בשבת פרשת חוקת, ד' בתמוז (27.6) יתקיים בר המצווה של טל עמיר.

דירות האירוח יעמדו לרשות המשפחה ככל שיידרש

ספריית בית עקד

הספרייה לקבלת קהל גם בערבים.

ביום שני: 19: 00 – 18: 00

וביום חמישי: 10: 00 – 09: 00 ו- 17: 30 – 19: 00

נמשיך להשאיל ספרים לחברים המעוניינים על פי בקשתם גם דרך הדואר.
אפשרית החלפת ספרים גם בשעות הבוקר, בתאום מראש.
להתראות! אסתר וצ'ף.

קול קורא – המזכ"ל הבא לתנועה - מדווח יאיר ריינמן בשם צוות האיתור

אמיתי פורת – מזכ"ל הקבה"ד עתיד לסיים קדנציה בקיץ 2021. לצורך איתור המזכ"ל הבא מינתה המזכירות המורחבת צוות איתור שחברים בו: **יאיר ריינמן** (לביא), **מלכה פווה** (ט"צ), **עמית חפץ** (יבנה), **רותם שכטר** (מזכ"פ). אנו מפרסמים "קול קורא" שמזמין חברות וחברים בקיבוץ הדתי הרואים עצמם מתאימים לתפקיד, לפנות לצוות האיתור ולהציג מועמדותם. המסמך זמין באתר האינטרנט של הקבה"ד ובמזכירות הקיבוצים.

המועד האחרון להגשת המועמדות הוא ט' בתמוז, 1.7.2020. בכוונתנו להפעיל הפעם מנגנון איתור שונה במעט, ופתוח יותר מזה שבו השתמשנו בקדנציות קודמות. בכדי לתת לקיבוצים מעורבות רבה יותר בהליך הבחירה, וההזדמנות להכיר ולהתרשם מהמועמד, אנו נמליץ על 2-3 מועמדים מבין ההצעות שיגיעו לשולחננו וייבחנו. אותם מועמדים שיגיעו לשלב זה, ייפגשו עם מזכירות הקיבוצים (במפגשים אזוריים שניזום), כך שלאחר המפגש יוכל הקיבוץ להנחות את נציגיו במזמו"ר באשר למועמד המועדף על ידם. אנו ערים לכך שחלק מהציבור יחוש כי זהו מנגנון שעשוי להרתיע מועמדים מלהציג עצמם לתפקיד, אך סבורים כי האינטרס הציבורי גובר על חשש זה, וכי בחלוף הזמן השיטה תוטמע ותתקבל.

שמיטה תשפ"ב

לקראת שישית ושביעית, השבוע סיכמנו במזכירות הפעילה את 'כנס שמיטה בימי קורונה', בישיבת המזכירות הפעילה אליה הזמנה גם עינת קרמר מ'טבע עברי'. אנו רואים את תפקידנו- תנועת הקבה"ד, להוות גורם מוביל בציבוריות הישראלית לנושא השמיטה, תוך בניית שותפות עם אישים וארגונים אחרים שעוסקים בתחום. סוכם להקים 'צוות שמיטה תנועת', שירכז מאמץ לפרוייקטים מוגדרים בהובלת הקבה"ד, יחד עם גורמים נוספים, על מנת ליצור פעילות שיש בה השפעה משמעותית על החברה כולה. נפעל בהקדם על מנת לבנות את תשפ"א כשנת הכנה אמיתית לקראת השמיטה בתשפ"ב. סיכמנו גם על המשך שת"פ עם 'טבע עברי', ושימוש בתכנים שהופקו בשמיטה הקודמת. אגף כלכלה יוביל את הצד החקלאי-כלכלי בתיאום עם צוות שמיטה שיתכנס לחשיבה ותיאום, ויציג תוכנית בשבועות הקרובים.

אַנְשִׁים פֿשוּטִים / אורית משה

אַנְי אוהבֿת אַנְשִׁים פֿשוּטִים
פֿאַלו שְׂמוֹצְאִים זַם שֶׁל אֲשֶׁר בְּקַעְרָה שֶׁל מָרְק
פֿאַלו שְׂעֵדִין מֵאַמִּינִים בְּאַהֲבָה
גַם כְּשֶׁהֵלֵב שְׁלָהֶם נִסְדַּק
פֿאַלו שְׂיודְעִים לְרֵאוֹת לְפִי כְּמַעַט בְּכָל דָּבָר
שְׂחִיִּים אֶת הָרַגַע וּפְחוֹת אֶת מָחָר
אַנְשִׁים פֿשוּטִים
לֹא מְנַסִּים לְהִיּוֹת מִשְׁהוּ אַחַר
הֵם מָה שֶׁהֵם
לֹא פְחוֹת וְלֹא יוֹתֵר
אַנְשִׁים פֿשוּטִים
יודְעִים לְהַעֲרִיף אֶת הַדְּבָרִים הַקְּטַנִּים
שְׂקֻמָּת בְּבִקָּר בְּלִי פְּאָבִים
כּוֹס קָפָה בְּמַרְפֶּסֶת, צִיּוץ צְפוּרִים
הֵם לֹא נִטְרִידוּ אוֹתָהּ בְּזוּטוֹת
תְּמִיד מְצִאוּ עַל מָה לְהוֹדוֹת
יֵשׁ לָהֶם עֵדִין זִיק בְּעֵינֵים
וְחֵלוֹם אֶחָד בְּכִיס, אֶפְלוּ שְׁנִים.

צ'חק השיר - יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com קבלת כתבות והודעות עד "רביעי בארבע".
הגיליון מומלץ לקריאה במהדורה הצבעונית, בקהילנט ובמייל